

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116205862
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116205862.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: Z. P. - S., C. 4, V., právne zastúpenej: JUDr. Marekom Tkáčom, Nám. Sv. Martina 39, Lipany, proti žalovanému: R. O., bytom Q. W. XXXX/XX, V., právne zastúpeného: JUDr. Jánom Garajom, Hlavná 137, Prešov, o zaplatenie 3.987,87 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov 10C/100/2016-104 zo dňa 26.05.2017 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch I. II. a IV. a v rozsahu zrušenia sa vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Predmetom konania je peňažné plnenie vo výške 3.987,87 Eur s prísl. Žalobkyňa svoj nárok odôvodnila s poukazom na ústnu dohodu medzi stranami sporu, podľa ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť jej úroky a poplatky, ktoré spláca spoločnosti ČSOB a.s. v súvislosti s úverom poskytnutím jej pre účely žalovaného.

2. Žalovaný vo svojej procesnej obrane tvrdil, že svoj záväzok zo zmluvy o pôžičke splnil, popieral existenciu ústnej dohody ohľadne uplatneného nároku.

Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozhodol tak, že: „I. Konanie zastavuje v časti zaplatenia sumy vo výške 249,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 11.02.2016 do zaplatenia. II. Žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 3.738,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 482,50 Eur od 11.02.2016 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá. IV. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88 %“.

4. Súd vychádzal zo skutkového stavu, podľa ktorého mal za preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá peňažná suma vo výške 15.000,- Eur, ktorú v prospech žalovaného získala žalobkyňa prostredníctvom úveru poskytnutého bankou. To že uvedená suma, bola žalovanému reálne poskytnutá nebolo v konaní sporné. Z výpovedí žalobkyne a svedkyne Q. E. mal súd za preukázané, že okrem istiny sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobkyni aj úroky z úveru poskytnutého bankou a takisto poplatky. Žalovaný si bol vedomý toho, že žalobkyňa bude musieť splácať banke okrem istiny aj úroky a poplatky, keďže sa bol spolu s ňou informovať o možnostiach poskytnutia úveru a nič na tom nemení ani skutočnosť, že výška úrokov mu bola oznámená len v približnej sume. Vedomosti žalovaného o nutnosti uhradiť úroky a poplatky

nasvedčuje aj to, že zmluva o pôžičke a notárska zápisnica boli spísané až nasledujúci deň po dni, kedy žalobkyňa uzavrela úverovú zmluvu s bankou. Okrem toho v konaní nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by mohli odôvodňovať poskytnutie bezúročnej pôžičky, ako napr. rodinné zväzky alebo revanš žalovaného za poskytnutie pomoci zo strany žalobkyne. Je ťažké nájsť logiku v tom, aby sa žalobkyňa chcela dobrovoľne ukrátiť na svojom majetku v prospech cudzej osoby.

5. Prijal právny záver, že v zmysle Občianskeho zákonníka nie je podmienkou uzavretia zmluvy o pôžičke písomná forma a teda zmluvu možno uzavrieť aj ústne. Dojednanie úrokov nie je ani podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke. Zákon ponúka zmluvným stranám možnosť dojednania úrokov. Dohoda o úrokoch aj výške je buď súčasťou samotnej zmluvy o pôžičke, alebo obsahom samostatnej dohody. Ak vzniknú pochybnosti o tom, či ide o odpliatny alebo bezodpliatnu pôžičku, vychádza súkromné právo z predpokladu, že ide skôr o odpliatnu pôžičku. Súd má teda za to, že strany uzavreli dňa 26.03.2017 zmluvu o pôžičke, pričom do písomnej podoby upravili poskytnutie a vrátenie samotnej istiny pôžičky a samostatne, ústne, sa dohodli o úrokoch a poplatkoch. Aj keď medzi stranami pravdepodobne nebola určená výška úrokov a poplatkov v číselnej podobe, táto bola stanovená určiteľným spôsobom, teda v závislosti od toho akú sumu bude musieť žalobkyňa uhradiť banke pri riadnom splácaní istiny úveru na základe uzavretej zmluvy. Ako uviedla aj žalobkyňa spísanie pôžičky bolo z jej strany najmä krokom smerujúcim predovšetkým k zabezpečeniu uhradenia dlžnej sumy žalovaným. Čo sa týka úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov, súd tento nárok zamietol, nakoľko Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 22.07.2010, sp.zn. 33Cdo/2041/2008). Keďže v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka zmluvné úroky tak aj úroky z omeškania predstavujú príslušenstvo pohľadávky, nie je možné žiadať príslušenstvo z príslušenstva. Súd však priznal žalobkyňi nárok na úroky z omeškania z uhradených poplatkov za správu úverového účtu. Súd má za to, že žalovaný sa dostal do omeškania dňa 11.06.2014, nakoľko si na základe obsahu zmluvy mohol vypočítať, akú sumu mala žalobkyňa pri pravidelnom splácaní istiny úveru uhradiť na poplatky ku dňu 10.06.2014. K uvedenému dňu 10.06.2014 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,25 %. Súd teda vyhovel návrhu žalobkyne a priznal jej úroky z omeškania z poplatkov v sadzbe 5,05 % ročne a odo dňa 11.02.2016 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2, §256 ods. 1 § 262 ods. 1, 2 C.s.p.

7. Poukázal na ustanovenie § 144, § 145ods.1, § 146 ods.1,2 Civilného sporového poriadku, § 657, § 658 ods.1, § 121 ods.3, § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka.

Obsah odvolania a vyjadrení

8. Proti tomuto rozsudku a to proti výroku I., II. a IV. podal odvolanie žalovaný. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie nemal preukázanú existenciu dohody o úrokoch a poplatkoch ako to vo svojom rozhodnutí tvrdí. Považuje výpoveď žalobkyne o existencii dohody o úrokoch za nedostatočnú a to z konkrétnych dôvodov, ktoré v odvolaní špecifikuje. Ďalej vo vzťahu k výpovedi svedkyne E. bez ohľadu na jej zrejmú zaujatosť, keďže je zamestnankyňou žalobkyne, konštatuje, že táto nespomína, že vedela, že predmetom záväzku mali byť aj úroky a poplatky banke. Nesúhlasí so záverom o vytváraní si názoru ekonomickej nevýhodnosti pre žalobkyňu, pretože táto mala v dôsledku jej pomoci žalovanému stabilného nájomcu platiaceho nájomné. Vyššie uvedené skutočnosti však nemali byť predmetom sporu, pretože existencii dohody a poplatkoch o úrokoch v celom konaní nebol predložený ani jeden presvedčivý a vierohodný dôkaz. Súd rozhodol nad rámec skutkového stavu tvrdenou žalobkyňou, pretože táto v žalobe uvádza, že žalovaný sa mal zaviazat' zaplatiť žalobkyňi poplatky a úroky, ktoré ona spláca svojej banke, teda tie poplatky, ktorá už ona zaplatila banke. Súd však rozhodol tak, že tieto poplatky a úroky, ktoré má žalobkyňa platiť svojej banke priznal žalobkyňi ako úrok pôžičke, ktorú poskytla ona sama, t.j. ako odmenu za poskytnutie pôžičky, čo je v rozpore so znením samotnej žaloby, kde sa nikde neuvádza, že táto suma plní funkciu úroku. Ďalej poukazujú na to, že písomne dohodnutý občianskoprávny záväzok nebolo možné plniť ústne z bezúročného na úročný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ďalej poukazuje vo vzťahu k výroku I., ktorým súd rozhodol o čiastočnom späťvzati a to na základe

ústneho prednesu právneho zástupcu, avšak v zmysle § 123 ods.2 a § 125 ods.1 C.s.p. tieto úkony môžu byť iba vo forme písomného podania.

9. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny.

10. V odpovedí na vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovaného žalovaný uviedol, že žalobkyňa nemá protiargumenty na dôvody prednesené v podanom odvolaní a zotrval na podanom odvolaní v plnom rozsahu.

Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

12. Podľa § 470 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 prvej vety C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

13. Súd prvej inštancie prijal záver o dôvodnosti nároku. Po vykonanom dokazovaní prijal názor, že ide o preukázanú ústnu dohodu o úrokoch a ich výške, teda písomne sa strany sporu dohodli na výške pôžičky a ústne na výške úrokov.

14. Predmetom prieskumu je posúdenie prijatých záverov súdu prvej inštancie o dôvodnosti nároku na plnenie. Podrobené tak prieskumu boli prijaté skutkové závery a im predchádzajúci proces objasňovania skutkového stavu a na ne prijatý právny záver súdu prvej inštancie. Zákonná kvalita civilného súdneho konania sa totiž podstatným spôsobom prejavuje v hodnotení dôkazov konajúcim súdom, ktoré musí zodpovedať postupu súdu podľa § 191 C.s.p. Uvedené ustanovenie upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov, ktorá nevytvára súdu priestor pre ľubovoľné (svojvoľné) hodnotenie dôkazov. Práve prípadná svojvôľa v procese hodnotenia dôkazov je nežiaducim prvkom v súdnom konaní, ktorý zakladá nielen rozpor postupu a naň nadväzujúceho súdneho rozhodnutia so zákonom, ale aj so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, lebo svojvôľa konajúceho súdu je hrubým narušením spravodlivej objektivity a kvality súdneho rozhodovania (porovnaj Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 699/2016-48 zo dňa 19. apríla 2017).

15. Z formulácie citovaného ustanovenia § 191 C.s.p. možno vyvodiť, že súd je povinný dôkazy navzájom si odporujúce hodnotiť a ďalej zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol vôbec zaoberať. Tieto nedostatky odôvodnenia spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Súd je pri hodnotení dôkazov viazaný tiež skutkovým stavom veci a teda nie je prípustný neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je totiž limitovaná tiež požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi (porovnaj I. ÚS 114/08).

16. V posudzovanom prípade vzhľadom na námietky odvolateľa odvolací súd musel pristúpiť k prieskumu hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie. Ako z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, rozhodujúcim dôvodom, pre ktorý súd žalobe vyhovel, bola úvaha týkajúca sa záveru vyplývajúceho z výpovede žalobkyne a svedkyne Feckovej.

17. V tomto štádiu konania a po vyhodnotení dôkazov tak ako to učinil súd prvej inštancie je možné konštatovať, že jeho záver predčasný. Otázka vyrovnania sa s námietkami žalovaného nie je dostatočná.

18. Podľa § 657 O.z., zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Podľa § 658 ods. 1 O.z., pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

20. Podľa § 40 ods. 2 O.z., písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

21. Zo skutkového stavu zatiaľ vyplýva čo je nesporné medzi stranami sporu, že bola medzi nimi uzavretá písomná zmluva o pôžičke dňa 26. 03. 2013 (č.l. 11) predmetom ktorej bolo prenechanie sumy 15.000,- Eur žalobkyňou žalovanému za dohodnutých podmienok splácania pôžičky. Zároveň podľa bodu III. sa účastníci dohodli na bezúročnej pôžičke. V ten istý deň bola napísaná Notárska zápisnica (č.l. 10) o vyhlásení povinnej osoby o súhlase s jej vykonateľnosťou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Tiež, že dňa 25.03. 2013 bola uzavretá zmluva o investičnom úvere medzi žalobkyňou a ČSOB a.s, podľa ktorej banke poskytne žalobkyňa úver do výšky 15.000,- Eur s dohodnutými tam podmienkami splácania úveru. Suma 15.000,- Eur bola žalobkyňi vrátená. Žalobkyňa tvrdí, že sa ústne dohodla so žalovaným na splácaní úrokov a poplatkov ktoré ona spláca peňažnému ústavu v dôsledku poskytnutia jej úveru, vo výške 15.000,- Eur, ktoré následne prenechala žalovanému. Žalovaný existenciu dohody popiera, súd prvej inštancie mal za preukázanú existenciu dohody o úrokoch a poplatkoch, ktoré má zaplatiť žalobkyňa veriteľovi na základe uzavretej zmluvy o poskytnutí úveru. Posúdil nárok žalobkyne ako nárok na zaplatenie odmeny za poskytnutie pôžičky. Tento jeho záver nie je dostatočné a zrozumiteľné odôvodnený.

22. Peňažný záväzkový právny vzťah je ponímaný ako hlavný alebo ako vedľajší. O hlavný záväzkový vzťah ide vtedy, ak smeruje jeho kauza priamo na zaplatenie určitej sumy peňazí. Vedľajším akcesorickým záväzkom je okrem iného záväzok dlžníka zo sumy zaplatiť veriteľovi úrok ako pomernú časť spravidla určenú percentuálnou sadzbou peňažného záväzku hlavného. V posudzovanom prípade z písomne uzavretej zmluvy vyplýva, že strany sporu si dohodli iba hlavný záväzok, teda zaplatenie sumy 15.000,- Eur. Dohodnuté úroky bývajú vždy odplatom za užívanie požičanej istiny a povinnosť dlžníka zaplatiť ho veriteľovi vzniká zo záväzku v zmluve (§ 568 ods.1 Občianskeho zákonníka). Dohodnuté úroky sú potom splatné v termínoch dohodnutých stranami alebo najneskôr spolu s istinou. Vychádzajúc z ust. § 658 ods.1 je zrejmé, že tento upravuje zmluvný úrok, ktorý má vo svojej podstate predstavovať odmenu za možnosť využitia predmetu pôžičky. Dojednanie plnenia ako odmeny vo forme úroku alebo iného plnenia je možné v spojení s akoukoľvek pôžičkou. Nie je vylúčené ani dodatočné dojednanie v priebehu už existujúceho vzťahu takejto odmeny. Ak ide o peňažnú pôžičku, je možné dohodnúť úroky. Samotné dojednanie úroku môže byť vyjadrené rôzne. Pre posúdenie platnosti dojednania je však rozhodujúce či dojednanie je dostatočne určité. Ak nie je dohodnutý presný časový úsek, podľa ustálenej judikatúry sa má za to, že ide o úrok za rok. Povinnosť platiť dohodnuté úroky však zaniká splatením pôžičky. Aj vtedy, ak v zmluve v časti dohody o úrokoch nebola dohodnutá platne, nemá to za následok neplatnej zmluvy, ale iba jej časti. Judikatúra súdov aj právna literatúra sa zhodujú v tom, že úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky podľa § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka predstavujú odplatu za užívanie požičanej sumy (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.06.2007 sp.zn. 33Odo/657/2005). Dispozitívna povaha ust. § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka umožňuje úroky dohodnúť nielen stanovením percentuálnej sadzby a časového úseku, za ktorý sa úrok počíta a za dobu skutočného užívania istiny, ale aj pevnou sumou stanovenou za dobu od poskytnutia pôžičky do jej splatnosti. Ak nie je dohoda o úrokoch pri poskytnutí finančnej pôžičky vyjadrená slovami, samo o sebe jednoznačne, pretože nie je zrozumiteľné z hľadiska spôsobu vyjadrenia tohto prejavu, je potrebné vždy pristúpiť k výkladu prejavu vôle podľa pravidiel uvedených v ust. § 35 ods.2 Občianskeho zákonníka. Úrokový právny vzťah môže vzniknúť len vtedy, ak bol medzi účastníkmi platne založený hlavný peňažný záväzok právny vzťah a ak sa tak účastníci zmluvy dohodli. Ak tak neurobí, je zmluva o pôžičke bezodplatná (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo/4322/2007).

23. Súd prvej inštancie priznáva žalobkyňi úroky v súlade s ust. § 658 ods.1 OZ dôvodiac to existenciou ústnej dohody medzi stranami sporu. Nepochybne je možné uzavrieť dohodu o odmene za poskytnutie pôžičky aj v priebehu existencie zmluvy o pôžičky. Súd prvej inštancie sa však nevyrovnal žiadnym spôsobom pri tomto hodnotení s tým, že písomne dohodnutý občianskoprávny záväzok je možné meniť, ale je možné pristúpiť k zmene písomne dohodnutého právneho úkonu len písomne (písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne).

24. Súd prvej inštancie nezodpovedal všetky skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (III. ÚS 78/07, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Je potrebné sa vyrovnáť s posúdením uplatneného nároku, tak ako ho uplatnila žalobkyňa, ktorá musí uniesť dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti svojho nároku s konkrétnym stanovením podmienok právneho úkonu, ktorý mal byť uzavretý medzi stranami sporu na základe ktorého si žalobkyňa uplatňuje tento nárok. Súd prvej inštancie nedostatočne tak zdôvodnil svoje rozhodnutie, nesprávne právne vec posúdil a odňal tým žalovanému právo na spravodlivý súdny proces.

25. Odvolateľ napadá odvolaním aj výrok I. ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie v časti.

26. Podľa § 125 ods.1 podanie možno urobiť písomne a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podľa Civilného sporového poriadku platí, že v sporovom konaní možno urobiť podanie len písomne. Ústne podanie do zápisnice je možné vo veciach upravených Civilným mimosporovým poriadkom. V zmysle ust. § 123 ods.2 je podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie a ak to z povahy veci vyplýva aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Je teda zrejmé, že Civilný sporový poriadok rozlišuje podania vo veci samej a podanie, ktoré nie je podanie vo veci samej. Vzhľadom na to, že ide o podanie vo veci samej, keďže ide o čiastočne späťvzatie žaloby, je možné súhlasiť s odvolateľom v tom, že predmetné späťvzatie žaloby bolo možno urobiť len písomne v súlade s ust. § 125 C.s.p.

27. Odvolací súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozsudku v častiach napadnutých odvolaním z dôvodov uvedených v ustanovení § 389 ods. 1 písm. b C.s.p. a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

28. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne o nároku na plnenie rozhodnúť, vyrovnáť sa dôsledne s tvrdeniami žalobkyne, s námietkami žalovanej strany. Až po dôslednom zistení skutkového stavu vec opätovne právne posúdi. Zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).